

relaciji uporabnik - mreža in obratno. Oba kanala za prenos informacij se označujeta kot B (Bearer) kanala, medtem ko je signalni kanal znan kot D (Data for control) kanal. Bazični 144K bps ISDN kanal nosi torej oznako 2B+D. Standardi za 2B+D kanal so bili soglasno sprejeti na plenarnem zasedanju CCITT leta 1988 v Melbourne-u.

Druga karakteristika je standardni, večnamenski vmesnik, ki povezuje uporabnike ISDN v mrežo. Ta standardni vmesnik bo v prihodnje nadomestil vse raznolike vmesnike, ki jih zaenkrat še potrebujemo za vsako aplikacijo v mreži posebej. Tretja karakteristika digitalne mreže pa je integracija informacijskih storitev v enotni, skupni mreži. S tem se bo obstoječi položaj na področju mrež bistveno spremenil. Namesto različnih mrež, ki danes podpirajo različne informacijske aplikacije (kot so glas, teleks, mreže s paketnim preklapljanjem) imamo skupno mrežo, ki opravlja vse te storitve po enotnih načelih.

Pospešeno pa se razvijajo tudi mnoge tehnologije, potrebne za uvajanje širokopasovnih mrež. Standardi za širokopasovni ISDN, ki bo nudil uporabnikom dostop do kanalov s prenosno hitrostjo čez 100K bps so že izdelani in bodo predloženi v ratifikacijo na plenarnem zasedanju CCITT v Ženevi leta 1992. Z uvedbo tehnologije steklenih vlaken je možno izredno povečati hitrosti prenosa, na milijardo in celo nekaj redov velikosti več, bitov na sekundo. Trenutno deluje večina instalacij na bazi steklenih vlaken s hitrostmi med 100M bps in 565M bps.